

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Premis de la Fundació Internacional de la Dona Emprenedora 2013

Palau del Parlament, 2 d'octubre de 2013

La presidenta

Segona tinent d'alcalde, presidenta de la Fidem, regidora, diputats i diputades, exconseller Farreres, presidents de les entitats empresarials, secretari general d'empresa, autoritats, amigues i amics, avui sobretot amigues... Hi ha alguns amics, però hi ha una majoria de dones, cosa que no és normal. Quan ara es feia la foto de grup, la Clara, la conductora d'aquest acte, deia que realment fa goig. Fa goig, perquè, normalment, quan mirem els mitjans de comunicació, a les fotografies de grups empresarials hi dominen el blau marí o el gris, ja m'enteneu. De vegades hi ha una flor. Però una; com a màxim, dues.

Jo espero que algun dia això sigui diferent, més normalitzat, com de mica en mica ho hem aconseguit a la política. Al Parlament, en aquest moment, de 135 diputats, 59 són dones, el 43 per cent. El 1980 eren set. A l'estat espanyol, els parlaments del País Basc i Catalunya són els que tenen més diputades; al Congrés i el Senat són el 33 i el 34 per cent; a Europa, el 30, i al món, el 22. Per tant, en aquest sentit podem estar orgullosos que a Catalunya el Parlament comença a ser paritari. Paritari, però, perquè les diputades s'han volgut dedicar a la política i estan preparades, perquè el que volem és que la dona sigui a tots els llocs de decisió per la seva preparació.

En primer lloc, vull agrair la invitació de la Fidem i felicitar-la, ja que avui celebra el setzè aniversari atorgant aquests guardons a dones emprenedores.

Recordo una tarda de fa disset anys que la primera junta de govern de la Fidem va venir al departament de justícia, de què jo era la consellera en aquell moment, amb motiu de la constitució de la fundació. En aquell moment n'era la presidenta l'Anna Mercadé, que avui és aquí i és la directora de l'Observatori Dona, Empresa i Economia de la Cambra de Comerç de Barcelona, i amb qui des d'aquell moment ja hi va haver una molt bona relació que ens ha servit per aprendre la una de l'altra

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

en tot el que fa referència a la dona. Vull felicitar-la, perquè ha continuat, i segur que ha eixamplat i millorat, els objectius de la fundació.

En la carta que em vas enviar per convidar-me avui aquí deies que l'important d'aquest acte era el reconeixement d'una trajectòria professional, avui trajectòries professionals, i que, sobretot, el que es buscava amb un acte com aquest era la visibilitat. Crec que, amb una mica de sort, i en això faig una crida als mitjans de comunicació, seran convidades aquests dies a parlar d'aquest premi i explicar què han fet i la seva trajectòria, cosa que servirà per reconèixer-ne la feina i l'esforç, però sobretot per animar altres dones; servirà perquè aquesta feina i aquest esforç, aquesta tenacitat que ha sortit en tots els parlaments, sigui un exemple per a altres dones que dubten si han de ser o no emprenedores.

Jo us vull felicitar molt, i molt personalment, perquè penso que, aquests anys – encara que no podem parlar de crisi, el conseller d'empresa i ocupació ens ho ha deixat molt clar, això dels indicadors econòmics que ja comencen a ser positius –, és ben cert que, si es mira la trajectòria professional de cadascuna de vosaltres, us heu reinventat, us heu diversificat, heu estès les vostres empreses als àmbits d'Europa i el món, heu treballat amb noves tecnologies, heu fet recerca, heu ampliat el vostre negoci. Tot això ho heu fet els darrers anys, aquests anys que han estat tan difícils. I, per tant, això vol dir que quan es té interès, es té iniciativa, es té il·lusió i es té empena, es pot tirar endavant i millorar el que ha creat la teva família o han creat altres amb qui t'has fusionat. Per tant, us vull felicitar de tot cor, perquè penso que en aquest punt sou un exemple. I són importants, avui dia, aquests exemples.

També vull donar les gràcies a les vostres famílies i felicitar-les, que segur que en alguns moments us han ajudat, en altres han patit i en altres han dit: "Per què m'hi he enredat jo, amb aquesta dona?" Perquè això segur que ha passat. Això ens ha passat molt. Un home, i ho dic amb tota la confiança, tradicionalment ha tingut una educació diferent. Nosaltres, però, com a dones, sobretot les que tenim una edat com ara jo, que ja no sóc gaire jove, ja sóc "madura", que en diuen, quan mirem enrere i mirem la nostra vida personal, familiar, política, professional, pensem sempre que cada vegada que hem pres una decisió a la nostra vida, per petita que fos, no l'hem presa nosaltres soles, sinó que a més hem fet, com si diguéssim, un consell de família. Recordo que un conseller del govern, que jo estimo molt –molt–, un dia em va fer aquest comentari: "Quan el president Pujol em va oferir la possibilitat de ser conseller li vaig dir que sí immediatament, i estava convençut

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

que la meva dona estaria encantada.” I així va ser. I jo, al cap de molts anys, li vaig dir: “Jo, el dia que el president Pujol em va oferir ser consellera, li vaig dir: ‘– President, necessito vint-i-quatre hores. –Com?’” Dic: “–Sí, necessito vint-i-quatre hores. –Però, per què? –Primer, perquè he de pensar en quin embolic em poso; segon, perquè n’he de parlar amb el meu marit, i, tercer, ho he de consensuar amb els meus fills.” I em va dir: “Això és la primera vegada que m’ho trobo.” I dic: “Doncs, mira, això és així.” Després ja s’hi va trobar més vegades, amb una situació com aquesta. Realment, això, i parlo de fa quasi vint anys, era lògic. Això a un home no li passa. Sincerament, no li passa. Potser ara, als més joves, sí. Però als que tenen la meva edat, o fins i tot vint anys menys, no els passa.

I ara, una altra anècdota, una anècdota que crec que agradarà a tothom i que fa entendre una mica això que en diem “paritat”. A vegades explico, en fòrums com aquest, que fa anys, el 2004, Rodríguez Zapatero va fer i nomenar el primer govern paritari de la història d’Espanya. Hi havia vuit dones i vuit homes, vuit dones i vuit homes, i van sortir a tots els diaris, i fins i tot a diaris internacionals. Però darrere la notícia hi havia aquesta crítica: “Aquesta és la paritat? Mirem què passa darrere de cada senyora ministra, mirem què hi ha darrere les seves famílies.” I es deia: “Els vuit ministres tenen entre tots vint-i-un fills; les vuit ministres en tenen, en conjunt, sis. Aquesta és la paritat que volem?” Això ho he utilitzat molt sovint, perquè crec que, realment, no és aquesta, la paritat. I quan abans l’Àngels Tejada deia que hem d’intentar no solament millorar, sinó canviar, el rol i la responsabilitat familiar, aquest n’és un exemple.

No vull posar-me més seriosa, perquè avui és un dia de celebració. També per celebrar el que ha dit el conseller d’empresa i ocupació sobre la situació econòmica. Hem de valorar el que funciona bé, hem de procurar que l’economia vagi endavant. El que sí que podem celebrar, i crec que aquí els responsables de les entitats empresarials deuen estar d’acord amb mi, és que hem arribat al final de la recessió. La sortida, però, potser és massa lenta. Hem de ser capaços entre tots de donar aquesta empenta, aquesta tenacitat, aquest optimisme, aquesta il·lusió i aquesta manera de fer que moltes de les nostres empresàries i els nostres empresaris són capaços de donar per tirar endavant el país.

Res més. Moltes gràcies i endavant.